

KANDIDAT

3756

PRØVE

JUR102 1 Forvaltningsrett I

Emnekode	JUR102
Vurderingsform	Skriftlig eksamen
Starttid	27.05.2020 06:00
Sluttid	27.05.2020 14:00
Sensurfrist	16.06.2020 21:59
PDF opprettet	11.05.2021 10:56

Oppgave	Tittel	Oppgavetype
i	JUR102 V20, forside	Dokument
1	JUR102 V20, oppgave 1	Langsvar
2	JUR102 V20, oppgave 2	Langsvar
3	JUR102 V20, oppgave 3	Langsvar

1 JUR102 V20, oppgave 1

Er Hans Tastads klage behandlet i strid med noen (alminnelige) saksbehandlingsregler?

Skriv ditt svar her...

Overordnet problemstilling er om Hans Tastads klage er behandlet i strid med noen alminnelige saksbehandlingsregler.

Det følger av Lov 10 februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven, heretter fvl.) § 1 at loven gjelder for "forvaltningsorganer" som er et hvert "organ for stat eller kommune".

Klagenemnda i Lillevik kommune er et "organ for [...] kommune". Forvaltningsloven kommer følgelig til anvendelse.

Det følger av forvaltningslovens kapittel III alminnelige saksbehandlingsregler som må følges.

Videre blir spørsmålet om klagenemnda brøt noen av de alminnelige saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven kapittel III ved behandlingen av klagen.

Det følger av fvl. § 11 a (1) at forvaltningsorganet skal "forberede og avgjøre saken uten ugrunnet opphold".

Det følger av faktum at klagen fra Hans ble liggende i seks uker før klagenemnda behandlet og avgjorde saken. Det tok enda to uker etter dette før Hans fikk svar fra kommunen.

Spørsmålet videre blir om klagen ble "forberedt og avgjort uten ugrunnet opphold".

En naturlig språklig forståelse av "ugrunnet opphold" tilsier at det kan forekomme opphold før behandling av saken dersom oppholdet forekommer av en god grunn. Det følger av forarbeidene at vurderingen er skjønnsmessig og vil variere fra sak til sak. Det sentrale i vurderingen er sakens art og omfang, og tilgjengelige ressurser, jf. Ot.prp. nr. 75 (1993-1994) side 59.

Ettersom det tok seks uker før klagen ble forberedt og avgjort taler det for at det forelå et opphold.

Det fremkommer av faktum at det er en pandemi med en svært smittsom influensasykdom i Lillevik kommune som har ført til endringer på de fleste områder. Det har ført til at medlemmene i klagenemnda ikke lenger kan møtes fysisk, men må holde møter elektronisk. Flere av medlemmene fant dette utfordrende og det hadde tidligere ført til at møter hadde blitt avbrutt på grunn av tekniske problemer. Ved en pandemi hvor det blir mye endringer må en påberegne at saker vil ta lenger tid. Dette taler for at det var en god grunn til oppholdet før saken ble behandlet og avgjort, og at det dermed ikke forelå et "ubegrunnet opphold".

Det fremkommer at Klagenemnda vanligvis møttes en gang i måneden for å avgjøre saker. Ettersom de behandlet saken etter seks uker i en tid med mye endringer, taler dette for at det ikke var "ugrunnet opphold".

Ettersom det tok seks uker før det ble tatt en avgjørelse taler det for at det forelå et opphold. Likevel førte pandemien i Lillevik kommune førte til endringer, og vanskeligheter for noen av medlemmene i klagenemnda på grunn av elektronikk. Derfor var ikke oppholdet "ubegrunnet".

Klagen ble dermed "forberedt og avgjort uten ugrunnet opphold", jf. § 11 a (1).

Det følger av § 11 a (2) første punktum at dersom det vil ta "uforholdsmessig lang tid" før en henvendelse kan besvares, skal forvaltningsorganet snarest mulig gi et "foreløpig svar". Foreløpig svar kan unnlates dersom det må anses som "åpenbart unødvendig", jf. § 11 a (2) tredje punktum.

Spørsmålet blir så om det tok "uforholdsmessig lang tid" før klagen ble besvart, og at Hans dermed hadde rett på et "foreløpig svar".

En naturlig språklig forståelse tilsier at "uforholdsmessig lang tid" legger opp til en skjønnsmessig vurdering. "Uforholdsmessig" legger også terskelen høyere enn om det kun var tale om "lang tid".

Det tok åtte uker før Hans fikk klagen besvart. En må påberegne at det tar noe tid å behandle og avgjøre en klage. Likevel er åtte uker lang tid uten noe svar. Dette taler for at det tok "uforholdsmessig lang tid" før klagen ble besvart.

Det følger også av § 11 a (3) at i saker som gjelder enkeltvedtak skal det gis foreløpig svar dersom henvendelsen ikke er besvart innen en måned. Etter § 3 begrenses deler av loven til kun saker som gjelder enkeltvedtak. Dersom man leser § 11 a (2) i lys av dette taler det for at over en måned er "uforholdsmessig lang tid".

Det er ingen holdepunkter i faktum som taler for at det var "åpenbart unødvendig" med et foreløpig svar til Hans, jf. § 11 a (2) tredje punktum.

Delkonklusjon blir dermed at det tok "uforholdsmessig tid" før klagen ble besvart, og Hans hadde dermed rett på et "foreløpig svar", jf. § 11 a (2) første punktum.

Hovedregelen om taushetsplikt reguleres av § 13. Det følger av § 13 (1) at enhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det han i forbindelse med "tjenesten eller arbeidet" får vite om "noens personlige forhold" eller "forretningsforhold" som det vil være av "konkurransmessig betydning" å hemmeligholde av "hensyn til den som opplysningen angår".

Det følger av faktum at Marte la ut et bilde på Facebook og Instagram hvor detaljer om Hans Tastads giktdiagnose og forretningsidé var synlig på bildet.

Spørsmålet blir således om Marte brøt reglene om taushetsplikt i § 13 (1) når hun la ut bildet hvor detaljer om Hans Tastads giktdiagnose og forretningsidé var synlige.

Det er klart at Marte fikk kjennskap til opplysningene i forbindelse med sin "tjenesten eller arbeidet" hun utfører for forvaltningsorganet.

Spørsmålet blir så om Hans Tastads giktdiagnose er "noens personlige forhold", jf. § 13 (1).

En naturlig språklig forståelse tilsier at det gjelder forhold av personlig karakter som en ofte vil holde privat. Det skal forstås som en objektiv tolkning hvor det tale om forhold en vanligvis ønsker å holde for seg selv, jf. juridisk teori. Typisk eksempler er fysisk og psykisk helse og følelsesforhold.

Hans Tastads giktdiagnose er et fysisk forhold. Det er ikke nødvendigvis slik at en giktdiagnose er noe alle ville ønsket å holde privat. Likevel er fysiske forhold de fleste ville ønsket å holde privat. Taushetsplikten står samt veldig sterkt.

Hans tastads giktdiagnose er "noens personlige forhold", jf. § 13 (1).

Videre blir spørsmålet om Hans Tastads forretningsidé er "forretningsforhold" som det vil være av "konkurransmessig betydning" å hemmeligholde, jf. § 13 (1).

En naturlig språklig forståelse tilsier at det gjelder forhold som tilhører forretninger, hvor det av konkurransemessige hensyn vil være av betydning å holde de hemmelige.

Det er klart at Hans Tastads forretningsidé er å regne som et "forretningsforhold".

Dersom andre får høre om forretningsidéen til Hans kan det føre til mer konkurranse. Det vil føre til en stor ulempe for Hans dersom andre får høre hele idéen hans.

Det er dermed av "konkurransmessig betydning" å hemmeligholde Hans Tastads forretningsidé, jf. § 13 (1).

Delkonklusjon blir dermed at Martre brøt reglene om taushetsplikt i § 13 (1) når hun la ut bildet hvor detaljer om Hans Tastads giktdiagnose og forretningsidé var synlige.

Det følger regler om inhabilitet av forvaltningslovens kapittel II. Det følger en rekke automatiske inhabilitetsgrunner i § 6 (1) bokstav a til e. Slike forhold foreligger ikke i denne saken.

Etter § 6 (2), jf. § 6 (1), er en "offentlig tjenestemann" inhabil når andre "særegne forhold" foreligger som er "egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet".

Det er klart at Marte er en "offentlig tjenestemann", ettersom hun er med i klagenemnda.

Videre blir spørsmålet om det foreligger "særegne forhold" som er "egnet til å svekke tilliten til" Martes "upartiskhet".

En naturlig språklig forståelse av "særegne forhold" tilsier en høy terskel, og at det må være tale om forhold utenom det vanlige. Sivilombudsmannen har uttalt at det ikke må være et unikt forhold, hvilket senker terskelen noe. Ved vurderingen av om forholdet er "egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet" skal det foretas en objektiv tolkning. Det sentrale er hvordan forholdet utad virker. Dette er fordi tilliten til forvaltningen står sterkt.

Det fremkommer av faktum at sønnen til Marte, Lars, har året før kjøpt en brukt bil av Hans. Like etter overtagelsen av bilen hadde det dukket opp en rekke feil ved den, som kostet Lars måtte nærmere kr. 50 000 på å fikse den. Lars mente at han hadde betalt for mye for bilen på grunn av feilene. Han hadde diskutert dette med sin mor, men de hadde ikke tatt det opp med Hans.

På den ene side kan dette objektivt sett være egnet til å svekke tilliten til Martes upartiskhet behandlingen av klagen. Samtidig er ikke dette nødvendigvis et veldig nært forhold ettersom det i hovedsak gjelder mellom hennes sønn og Hans.

På den annen side må en vurdere hvordan forholdet ville objektivt sett utad dersom det kom frem at Lars mener han har betalt for mye for bilen på grunn av disse feilene og diskutert dette med sin mor. Objektivt sett kan det være uheldig at Marte er med på å behandle klagen hvor Hans er part.

I vurderingen av inhabilitet står hensynet til tilliten til forvaltningen sterkt. Etter en samlet vurdering hvor det sentrale er hvordan forholdet virker utad, er Martes forhold til Hans å regne med som "særegne forhold" som er "egnet til å svekke tilliten" til Martes "upartiskhet", jf. § 6 (2).

Det følger regler om klage og omgjøring i fvl. kapittel VI. Etter § 3 kommer kapittel VI kun til anvendelse i saker "som gjelder enkeltvedtak".

Spørsmålet blir videre om behandlingen av klagen "gjelder enkeltvedtak".

Et enkeltvedtak er en "avgjørelse" som treffes under "utøving av offentlig myndighet" og er "bestemmende for rettigheter eller plikter" til "en eller flere

personer", jf. fvl. § 2 (1) bokstav a, jf. § 2 (1) bokstav b.

En naturlig språklig forståelse av "avgjørelse" tilsier at det må foretas en beslutning.

I den foreliggende saken har kommunestyret avslått Hans Tastads søknad om lån. Det er dermed foretatt en "avgjørelse".

Det er klart at den foreliggende sak er "bestemmende for rettigheter eller plikter" til "en [...] person" ettersom det gjelder søknad om lån for Hans Tastad, jf. § 2 (1) bokstav a, jf § 2 (1) bokstav b.

Spørsmålet blir dermed om det er "utøving av offentlig myndighet", jf. § 2 (1) bokstav a.

En naturlig språklig forståelse av "utøving av offentlig myndighet" tilsier at det gjelder utøving av myndighet som er typisk offentligrettslig.

Tilbudelse av lån har i utgangspunktet ikke et typisk offentligrettslig preg. Likevel er det tale om gunstige lån for gründere hvor formålet er å skape flere arbeidsplasser i kommunen. Lånet tilbys også uten sikkerhet og rente. Dette taler for at det er "utøving av offentlig myndighet".

Behandlingen av klagen "gjelder enkeltvedtak". Følgelig kommer kapittel VI til anvendelse.

Det følger av faktum at klageinstans avviste klagen begrunnet med at Hans argument om endret markedssituasjon på grunn av pandemien, var et nytt forhold som mente de ikke nemnda kunne ta stilling til uten at førsteinstansen først hadde gitt sin mening.

Det følger av § 33 (5) at klageinstansen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig, og kan "pålegge underinstansen å foreta nærmere undersøkelser". Videre følger det av § 34 at dersom vilkårene for å behandle klagen ikke foreligger, skal klageinstansen avvise saken, jf § 31. § 31 regulerer klagefrist.

Det er ingen holdepunkter i faktum som taler for at Hans ikke overholdt fristen. Klageinstansen, som her er klagenemnda, hadde dermed ikke rett til å avvise saken. Klageinstansen kan pålegge underinstansen nærmere undersøkelser før de avgjør saken, men de kan ikke avvise saken med dette grunnlaget.

Klageinstansen brøt saksbehandlingsregel da de avviste saken, jf. § 33 (5).

Konklusjon på overordnet problemstilling er at Hans Tastads klage er behandlet i strid med noen alminnelige saksbehandlingsregler, jf. § 11 a (2) tredje punktum, § 13 (1), § 33 (5)

2 JUR102 V20, oppgave 2

Har Petra Åsen krav på innsyn i styresaken om eiendommen på Toppeheia?

Skriv ditt svar her

Overordnet problemstilling er om Petra Åsen har krav på innsyn i styresaken om eiendommen på Toppeheia.

Forvaltningsloven regulerer innsyn for parter i saken. Ettersom Petra Åsen ikke er en part i saken drøftes rett til innsyn etter Lov 19. juni 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova, heretter offl.).

Det fremkommer av offl. § 2 (1) bokstav c at loven gjelder for selvstendige rettssubjekt der kommune "direkte eller indirekte" har en "eigardel som gir meir enn halvparten av røystene" i det øverste organet i rettssubjektet.

En naturlig språklig forståelse tilsier at kommunen må eie over halvpartene av stemmene i det øverste organet i rettssubjektet.

Spørsmålet videre blir om Lillevik kommune har en "eigardel" i VEKST AS sitt øverste organ som utgjør "meir enn halvparten av røystene".

Det fremkommer av faktum at kommunestyret i Lillevik kommune utgjorde generalforsamlingen i VEKST AS. De har alle stemmene i generalforsamlingen som er det øverste organet. Dermed har kommunen en "eigardel" i VEKST AS sitt øverste organ som utgjør "meir enn halvparten av røystene".

Det fremkommer et unntak av § 2 (2) første punktum:

bokstaven c gjelder ikke rettssubjekt som hovedsakelig driver næring i "direkte konkurranse med og på same vilkår som private".

Spørsmålet videre blir derfor om VEKST AS driver næring i "direkte konkurranse med

og på same vilkår som private".

En naturlig språklig forståelse tilsier at det gjelder rettssubjekt som har næring som konkurrerer med private med samme vilkår som private. Det er kumulative vilkår, så næringen må både konkurrere med og ha samme vilkår som private. Det følger av forarbeidene at dette vilkåret skal tolkes nokså strengt, og at det beror på en konkret og samlet vurdering, jf. Ot. prp. nr. 102 (2004-2005) s. 116).

Det fremkommer at formålet med VEKST AS er å være et næringspolitisk verktøy for kommunen ved å investere og utvikle næringseiendommer. Det fremkommer også at VEKST AS konkurrerte med flere andre grunneiere om å tiltrekke seg bedrifter som kunne etablere seg på Toppeheia. Tidligere har også Næringslivsforeningen og VEKST AS konkurrert med hverandre i flere saker om eiendomskjøp, Dette taler for at de driver næring "i direkte konkurranse med [...] private".

VEKST AS hadde selv kjøpt noen av næringseiendommene de eide ved å benytte overskuddet sitt som egenandel for å få lån. Dette taler for at de driver næring "[...] på same vilkår som private".

På den annen side hadde Lillevik kommune overført en del næringseiendommer kostnadsfritt til VEKST AS. Dette var for at de ansatte kunne utvikle eiendommene til attraktive tomter og næringslokaler for private selskaper. Denne kostnadsfrie overføringen taler i mot at de driver næring "[...] på same vilkår som private".

Det at Lillevik kommune opprettet VEKST AS for å investere og utvikle næringseiendommer, og at de tidligere også har vært i konkurranse med private aktører, taler for at de er i "direkte konkurranse med [...] private". For at unntaket skal anvendes må likevel begge vilkår i innfris. Etersom Lillevik kommune overførte næringseiendommer kostnadsfritt til VEKST AS taler det i mot at de driver næring "på same vilkår som private", ettersom det er kun de som nytter av denne fordelene og ikke private. Etter forarbeidene skal også vilkåret tolkes nokså strengt. VEKST AS driver derfor ikke næring "på same vilkår som private".

Delkonklusjonen blir dermed at vilkårene i unntaket i § 2 (2) første punktum ikke oppfylles, da VEKST AS ikke næring i på "same vilkår som private". Offentleglova kommer følgelig til anvendelse.

Spørsmålet videre blir om Petra Åsen har krav på innsyn i styresaken om eiendommen på Toppeheia etter offentliglova.

Hovedregelen til rett til innsyn følger av offl. § 3 som sier at "alle" har rett til innsyn i "saksdokument [...] for organet" dersom ikke annet følger av lov eller forskrift med heimel i lov".

En naturlig språklig forståelse tilsier at alle har rett til innsyn i saksdokumenter.

Spørsmålet blir så om saken om styresaken for utviklingen av eiendommen på Toppheia er et "saksdokument [...] for organet".

Et saksdokument er definert i offl. § 4 (1) som et "logisk avgrensa informasjonsmengd" som er lagra på et "medium for seinare lesing, lytting, framsyning, overføring eller liknande".

En naturlig språklig forståelse tilsier at et dokument er avgrenset informasjon som er lagret for senere lesing, lytting, fremvisning, overføring eller lignende. Det følger av forarbeidene at det er en teknologinøytral definisjon, skal kunne fungere over lengre tid selv om teknologi utvikles.

Styresaken Petra krever innsyn i inneholder strategien som skulle gjøres VEKST AS' eiendom spesielt attraktiv for å ta "innersvingen på konkurrentene".

Styresaken er dermed en "logisk avgrensa informasjonsmeng" som er lagret på et "medium for seinare lesing, lytting, framsyning, overføring eller liknande", jf. § 4 (1).

Saksdokument er definert i § 4 (2) som et dokument "som organet sjølv har oppretta" og som gjelder "ansvarsområdet eller verksemda til organet".

Styresaken er opprettet av organet selv og gjelder strategi for utvikling av næringseiendom som er virksomheten til VEKST AS.

Styresaken er dermed et dokument "som organet sjølv har oppretta" og som gjelder "verksemda til organet", jf. § 4 (2).

Delkonklusjon er at styresaken for utviklingen av eiendommen på Toppheia er et "saksdokument [...] for organet".

Utgangspunktet er dermed at Petra har rett til innsyn i styresaken, med mindre annet

"følger av lov", jf. offl. § 3.

Det følger et unntak i offl. § 14 (1) som gjør at organet "kan" gjøre unntak fra innsyn for dokument som organet har utarbeidet for "si eiga interne saksførebuing".

Spørsmålet blir videre om styresaken er et dokument som organet har utarbeidet for "si eiga interne saksførebuing".

En naturlig språklig forståelse av "kan" tilsier at organet kan gjøre unntak fra innsyn, men de må ikke. Ordlyden i "si eiga interne saksførebuing" tilsier at det kun gjelder interne dokumenter som er utarbeidet for organets saksforberedelse. Det tilsier også at dokumentet ikke kan ha vært delt videre med andre utenfor organet, da ville det ikke være internt lenger.

Det er ingen holdepunkter i faktum som tilsier at styresaken er meddelt videre. Da det også gjelder strategi for å ta "innersvingen på konkurrentene" er det naturlig å forstå at dette er noe organet ønsker å holde internt. Dette taler for at dokumentet er utarbeidet for deres "interne saksførebuing".

Styresaken er et dokument som organet har utarbeidet for "si eiga interne saksførebuing", og "kan" dermed unntas innsyn.

Det følger av § 14 (2) at unntaket ikke gjelder dokumenter som inneholder den "endelege avgjerda" til organet i ei sak.

En naturlig språklig forståelse tilsier at saker som er avgjort av en organ ikke kan unntas innsyn etter § 14 (1).

Det er uklart i faktum om saken er avgjort eller ikke. Ettersom det fremkommer i faktum at styret "behandlet en sak" legges det til grunn at saken er avgjort.

Ettersom saken er avgjort kan den ikke unntas innsyn etter § 14 (1), jf. § 14 (2).

Konklusjonen på overordnet problemstilling er dermed at Petra Åsen krav på innsyn i styresaken om eiendommen på Toppeheia.

3 JUR102 V20, oppgave 3

Kommer forvaltningslovens regler om inhabilitet til anvendelse for Hilde Hansen når hun behandler styresaker i VEKST AS? (Det skal ikke tas stilling til *om* hun er inhabil, men om vilkårene i forvaltningsloven for å bruke reglene i hennes tilfelle, er oppfylt.)

Skriv ditt svar her

Overordnet problemstilling er om forvaltningslovens regler om inhabilitet kommer til anvendelse for Hilde Hansen når hun behandler styresaker i VEKST AS.

Det følger av fvl. § 1 at loven gjelder for "organ for [...] kommune".

Spørsmålet blir så om VEKST AS er et "organ for [...] kommune".

En naturlig språklig forståelse av "organ for [...] kommune" tilsier et organ som er en del av og gjør oppgaver for kommunen. Ordlyden er svært vid og all kommunal virksomhet vil dekkes av ordlyden.

Det følger av juridisk teori at vanlige næringsdrivende aksjeselskap vil i utgangspunktet ikke dekkes av denne bestemmelsen, selv om de er offentlig eid. I følge juridisk teori er det sentrale i vurderingen om et aksjeselskap som er offentlig eid er et "organ for [...] kommune" er om det ivaretar forvaltningsoppgaver som er typisk for kommunen å ivareta, uten et sterkt preg av konkurranse med private bedrifter.

Det er klart at VEKST AS er et aksjeselskap som er offentlig eid.

Det følger av faktum at formålet med VEKST AS var at kommunen ønsket at flere bedrifter skulle etablere seg i kommunen, slik at det ville bli flere arbeidsplasser. Tiltak for å få flere arbeidsplasser er en typisk kommunal virksomhet. Dette taler for at VEKST AS er et "organ for [...] kommune".

På den annen side konkurrerer VEKST AS med andre private bedrifter. Dette har de gjort i flere sammenhenger. Dette taler i mot at det er et "organ for [...] kommune".

Styret i VEKST AS er folkevalgte personer, hvilket taler for at de er et "organ" for kommunen. Det følger av deres vedtekter at de økonomiske resultatene selskapet skapte skulle være forenlige med selskapets lave risikoprofil. Virksomheten til selskapet skulle baseres på bedriftsøkonomiske og samunnsøkonomiske hensyn, blant annet miljøvennlige løsninger og god byggekultur. Det viktigste for selskapet er altså ikke økonomisk gevinst. Dette taler for at VEKST AS er et "organ for [...] kommune".

Etter en samlet vurdering vektlegges formålet til selskapet som danner grunnlaget for virksomhetens art, samt vedtektene til selskapet. Det at VEKST AS er opprettet for å på sikt danne flere arbeidsplasser taler for at selskapet er et "organ for [...] kommune".

Delkonklusjon er dermed at VEKST AS er et "organ for [...] kommune".

Forvaltningsloven kommer følgelig til anvendelse.

Habilitetsreglene i forvaltningsloven regulerer av lovens kapittel III. Det følger av fvl. § 6 (1) en rekke bestemmelser om forhold som fører til automatisk inhabilitet for en "offentlig tjenestemann" dersom de foreligger. Etter § 6 (2) er en tjenestemann inhabil når andre "særegne forhold" foreligger som er "egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet". Etter annet ledd må det foretas en konkret vurdering.

En "offentlig tjenestemann" er etter § 2 (1) bokstav d som en som er "ansatt i en kommunes tjeneste".

Spørsmålet videre blir om Hilde Hansen er en "offentlig tjenestemann" når hun behandler saker for VEKST AS, jf. § 2 (1) bokstav d.

En naturlig språklig forståelse tilsier at kun ansatte i kommunen vil være en offentlig tjenestemann. Det følger av forarbeidene at folkevalgte i styrer vil falle utenfor denne definisjonen og er dermed ikke å regne som offentlig tjenestemann, jf. Ot.prp. nr. 27 (1968-69) s. 15-16.

Styret i VEKST AS består av folkevalgte, hvor Hilde Hansen er nestleder i styret. Hilde Hansen er derfor ikke en "offentlig tjenestemann" når hun behandler saker for VEKST AS.

Det følger av fvl. § 10 at foruten offentlige tjenestemenn gjelder habilitetsreglene i kapittel III tilsvarende for enhver annen som "utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan".

Spørsmålet blir så om Hilde Hansen "utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan".

En naturlig språklig forståelse av "utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan" tilsier at det gjelder all tjeneste eller arbeid for forvaltningsorgan, også oppnevning i

styrer. Det følger av forarbeidene at dette også gjelder for stillinger og verv.

Hilde Hansen er i styret for VEKST AS. Hun "utfører" dermed "tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan" når hun er med i styret. Følgelig kommer habilitetsreglene til anvendelse.

Konklusjonen på overordnet problemstilling er dernest at forvaltningslovens regler om inhabilitet kommer til anvendelse for Hilde Hansen når hun behandler styresaker i VEKST AS.